Lieta Nr. 139001715
Administratīvais protokols Nr. PC036504

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2015.gada 23.februārī

Valmieras rajona tiesa:
tiesnesis J.Grīnbergs
ar sekretāri S.Ādamsoni

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu pret /pers. A/, p.k. /personas kods/, dzīvojošu /adrese A/, administratīvi sodītu.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ 2015.gada 20.janvārī pl. 11.50 Valmieras cietumā, Burtnieku novada Valmieras pagastā, Dzirnavu ielā 32, no pārbaudes noslēpti nodeva apcietinātam /pers. B/ mobilā telefona SIM karti un mobilā telefona lādētāju, kā arī mēģināja nodot mobilo telefonu Sony Ericsson, tādejādi izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (APK) 178.panta pirmā daļā paredzēto pārkāpumu.

Pēc pārkāpuma izdarīšanas izņemti sekojoši priekšmeti: mobilā telefona SIM karte „ZZ ar Nr. 89321 02611 11011 20115, mobilā telefona lādētājs (uzgals), mobilais telefons Sony Ericsson ST 18.

Uz lietas izskatīšanu atkārtoti /pers. A/ nebija ieradies. Tiesa nolēma skatīt lietu bez viņa klātbūtnes, jo par lietas izskatīšanas laiku un vietu viņam tika savlaicīgi paziņots APK 268.[1] pantā noteiktā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti uz viņa paša tiesai norādīto dzīves vietu. /pers. A/ nav darījis tiesai zināmus attaisnojošus neierašanās iemeslus.

Motīvu daļa

Parakstot administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. A/ ir norādījis, ka tam nepiekrīt. Rakstveida paskaidrojumos /pers. A/ ir norādījis, ka telefonu nav nodevis un pat nav mēģinājis. Atbraucis pie paziņas /pers. B/. Viņam likts parakstīt veidlapu, kuru nav izlasījis, paskaidrots, ka tā ir tikai formalitāte. Pie viņa atrodošās mantas tikušas pie viņa arī atrastas. Telefonu faktiski /pers.B/ neesot nodevis. Tie priekšmeti, kas bijuši pie viņa, salikti kopā ar tiem priekšmetiem, ko gribējuši uzspiest, ka esot nodevis.

Neskatoties uz to, ka /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā neatzīst, tiesnesis uzskata, ka lietas materiālos esošie pierādījumi viņa vainu apstiprina.

Uz Valmieras cietumā ieslodzītās personas /pers. B/ iesnieguma (lietas lapa 8) pamata 2015.gada 20.janvarī ir notikusi ieslodzītā tikšanās ar apmeklētāju /pers. A/. Pirms tikšanās /pers. A/ ir parakstījis brīdinājumu (lietas lapa 7), ka iestājas atbildība par noteiktu priekšmetu, vielu nodošanu brīvības atņemšanas vietā esošai personai. /pers. A/ apliecinājis, ka pie viņa neatrodas neatļautas vielas un priekšmeti un ka ir iepazīstināts ar brīvības atņemšanas iestādes iekšējās kārtības noteikumiem.

2006.gada 30.maija Ministru kabineta noteikumi Nr.423 „Brīvības atņemšanas iestādes iekšējās kārtības noteikumi" nosaka priekšmetu uzskaitījumu, kurus atļauts nodot pienesumos. Šajā priekšmetu uzskaitījumā nav norādīti mobilie telefoni un to aksesuāri (SIM kartes, lādētāji).

Saskaņā ar cietuma darbinieku /pers. D/ un /pers. E/ ziņojumiem (lietas lapa 6-7) cietumā uz tikšanos ar notiesāto ieradies /pers. A/. Pirms tikšanās persona esot brīdināta par atbildību pēc normatīviem aktiem. Īslaicīgās satikšanās telpā /pers. A/ nodevis notiesātam /pers. B/ tumšas krāsas vīstokļus. Konstatēts, ka /pers. A/ nodevis /pers. B/ ZZ SIM karti un mobilā telefona lādētāju. /pers. A/ mēģinājis nodot sporta jaku, kuras kabatā atradies mobilais telefons. Tikšanās tikusi pārtraukta.

Tiesnesim nav pamats apšaubīt šajos ziņojumos minētos faktus par satikšanās laikā aizliegto priekšmetu nodošanu un mēģinājumu nodot ieslodzījumā esošai personai, ko veicis /pers. A/. /pers. A/ paskaidrojumi ir vērtējami kritiski, kā vēlēšanās izvairīties no atbildības. /pers. A/ ticis rakstiski brīdināts par liegumu šādus priekšmetus nodot ieslodzījuma vietā esošai personai. Norāde, ka brīdinājumu nav izlasījis, nevar kalpot par attaisnojumu viņa rīcībai. /pers. A/ paskaidrojumos norādītais, ka priekšmetus faktiski nav nodevis arī neietekmē viņa atbildību, jo, pirmkārt, no cietuma darbinieku ziņojumos paustiem faktiem, saprotams, ka mantu nodošana jau ir tikusi realizēta, otrkārt, atbildība pēc APK 178.panta pirmās daļas iestājas arī par mēģinājumu šādas darbības veikt.

Tiesa noraidīja /pers. A/ rakstiski pieteikto lūgumu izsaukt uz izskatāmo lietu /pers. F/. /pers. A/ nav motivējis kādēļ šāda liecinieka uzklausīšana ir nepieciešama un kādu informāciju viņš vēlas no liecinieka iegūt. Tiesa uzskatīja, ka lietas materiālos atrodas pietiekams pierādījumu apjoms, lai varētu identificēt notikušā apstākļus. Tiesa arī ņēma vērā, ka pats /pers. A/ uz tiesas procesu atkārtoti neierodas, tādejādi nemaz nevēloties realizēt savas tiesības pratināt paša pieteikto liecinieku.

Tiesnesis uzskata, ka /pers. A/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc APK 178.panta pirmās daļas un viņš par šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ir sodāms.

Nosakot sodu, tiesnesis ņem vērā izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, ka atbildību mīkstinošie un

atbildību pastiprinošie apstākļi viņam netiek konstatēti.

Pie šādiem apstākļiem tiesnesis uzskata, ka /pers. A/ sodāms ar inkriminētā panta sankcijā paredzēto naudas sodu EUR 45 apmērā.

Saskaņā ar APK 274[1]. panta pirmās daļas 2. punktu un ņemot vērā APK 178.panta pirmās daļas sankciju, izņemtie priekšmeti mobilā telefona SIM karte, mobilā telefona lādētājs un mobilais telefons Sony Ericsson ST 18 ir konfiscējami.

Rezolutīvā daļa

Tiesnesis, vadoties no APK 32., 274. un 275. pantiem, nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 178.panta pirmā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu uzlikt naudas sodu EUR 45 (četrdesmit pieci *euro*), konfiscējot izņemtos priekšmetus- mobilā telefona SIM karti, mobilā telefona lādētāju un mobilo telefonu Sony Ericsson ST 18.

Naudas sods ieskaitāms - valsts kase reģ. Nr. 90000050138, konts Nr. LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22**.**

Lēmumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no tā paziņošanas Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Valmieras rajona tiesā.

Tiesnesis: J.Grīnbergs